

“मीठे बच्चे- तिमी आपसमा धेरै-धेरै रूहानी स्नेह पूर्वक रहनु छ, कहिल्यै पनि मतभेदमा आउनु छैन ।”

प्रश्न:- हरेक ब्राह्मण बच्चाके आफ्नो दिलसँग कुनचाहिँ कुरा सोध्नुपर्छ ?

उत्तर:- आफ्नो दिलसँग सोध- (१) म ईश्वरको दिलमा चढेको छु ? (२) ममा दैवी गुणहरूको धारणा कहाँसम्म छ ? (३) मैले ईश्वरीय सेवामा बाधा त पार्दिनँ ? (४) सधैं मिलेर रहेको छु ? आपसमा एकमत छ ? (५) मैले सधैं श्रीमतको पालना गरेको छु ?

गीत:- भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति । तिमी बच्चाहरू हौ ईश्वरीय सम्प्रदायका । पहिले थियौ आसुरी सम्प्रदायका । आसुरी सम्प्रदायलाई यो थाहा छैन- भोलानाथ कसलाई भनिन्छ ? यो पनि जान्दैनन्- शिव शंकर अलग-अलग हुन् । ती शंकर देवता हुन्, शिव पिता हुनुहुन्छ । केही पनि जान्दैनन् । अब तिमी हौ ईश्वरीय सम्प्रदायका अथवा ईश्वरीय फेमिली । त्यो हो आसुरी फेमिली, रावणको । कति फरक छ ? अहिले तिमी ईश्वरीय परिवारमा ईश्वरद्वारा सिकिरहेका छौ- एक अर्कासँग रूहानी प्यार कस्तो हुनुपर्छ ? एक अर्कासँग ब्राह्मण कुलमा यो रूहानी प्रेम यहीँदिखि भर्नु छ । जसको पूरा प्यार हुँदैन उसले पूरा पद पनि पाउँदैन । वहाँ त हुन्छ नै एक धर्म, एक राज्य । आपसमा कुनै झगडा हुँदैन । यहाँ त राजाई नै छैन । ब्राह्मणहरूमा पनि देह-अभिमान हुनाले मतभेदमा आउँछन् । यस्तो मतभेदमा आउनेहरू सजाय भोगेर फेरि पास हुन्छन् । फेरि वहाँ एक धर्ममा रहन्छन् । त्यसैले वहाँ शान्ति रहन्छ । अब उता तर्फ छ आसुरी सम्प्रदाय वा आसुरी फेमिली टाइप । यहाँ छ ईश्वरीय फेमिली टाइप । भविष्यको लागि दैवीगुण धारण गरिरहेका छौ । बाबाले सर्वगुण सम्पन्न बनाउनुहुन्छ । सबै त बन्दैनन् । जो श्रीमत अनुसार चल्छन्, उनै विजय मालाको दाना बन्छन् । जो बन्दैन ऊ प्रजामा आउँछ । वहाँ त दैवी सरकार हुन्छ । १०० प्रतिशत पवित्रता, शान्ति, उन्नति रहन्छ । यो ब्राह्मण कुलमा अहिले दैवी गुण धारण गर्नु छ । कसैले त राम्रोसँग दैवी गुण धारण गर्छन्, अरूलाई पनि गराउँदै रहन्छन् । ईश्वरीय कुलका आपसमा रूहानी स्नेह तब हुन्छ, जब देही-अभिमानी हुन्छन्, त्यसैले पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । अन्त्यमा पनि सबैको अवस्था एकरस, उस्तै त हुन सक्दैन । फेरि सजाय भोगेर पद भ्रष्ट भएर रहन्छन् । सानो पद पाउँछन् । ब्राह्मणहरूमा पनि यदि कोही आपसमा मिलेर रहँदैनन्, आपसमा मतभेद रहन्छ, दैवी गुण धारण गर्दैनन् भने उच्च पद कसरी पाउन सक्छन् ? मतभेद हुनाको कारण ईश्वरीय सेवामा पनि बाधा पार्दै रहन्छन् । जसको नतिजा के हुन्छ ? उसले यति उच्च पद पाउन सक्दैन । एकातर्फ मिलेर रहने पुरुषार्थ गर्छन्, अर्को तर्फ मायाले मतभेदमा ल्याइदिन्छ, जसले गर्दा सर्विसको बदलामा डिससर्विस गर्न पुग्छ । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी हौ ईश्वरीय परिवारका । ईश्वरको साथमा रहन्छौ पनि । कोही सँगै रहन्छन्, कोही अरू-अरू गाउँमा रहन्छन् तर हौ त सँगसँगै । बाबा पनि यहीँ आउनुहुन्छ । मनुष्य यो जान्दैनन्- शिवबाबा कहिले आउनुहुन्छ ? आएर के गर्नुहुन्छ ? तिमीलाई बाबाद्वारा अहिले परिचय मिलेको छ । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई तिमी अहिले जान्दछौ । दुनियाँलाई थाहा छैन- यो चक्र कसरी घुम्छ ? अहिले कुन चाहिँ समय हो ? बिल्कुलै घोर अँध्यारोमा छन् ।

तिमी बच्चाहरूलाई रचयिता बाबाले आएर सारा समाचार सुनाउनुभएको छ। साथसाथै सम्भाउनुहुन्छ— हे शालिग्रामहरू ! मलाई याद गर । यो शिवबाबा भन्नुहुन्छ आफ्ना बच्चाहरूलाई । तिमी पवित्र बन्न चाहन्छौ नि । पुकार्दै आएका छौ । अहिले म आएको छु । शिवबाबा आउनुहुन्छ नै फेरि शिवालय बनाउन, जसलाई रावणले वेश्यालय बनाएको छ । स्वयं गाउँछन्— हामी पतित पापी हौं । भारतवर्ष सत्ययुगमा सम्पूर्ण निर्विकारी थियो । निर्विकारी देवताहरूलाई विकारी मनुष्यहरूले पूजा गर्छन् । फेरि निर्विकारी नै विकारी बन्छन् । यो कसैलाई थाहा छैन । पूज्य त निर्विकारी थिए फेरि पुजारी विकारी बनेका छन् त्यसैले त बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर निर्विकारी बनाउनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ— यो अन्तिम जन्ममा तिमी पवित्र बन । मलाई याद गर्नु भने पाप काटिन्छन् र तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान देवता बन्छौ फेरि चन्द्रवंशी क्षत्रियको परिवारमा आउँछौ । यस समय ईश्वरीय परिवारमा छौ फेरि २१ जन्मसम्म दैवी परिवारमा रहन्छौ । यस ईश्वरीय परिवारमा तिमी अन्तिम जन्म बिताउँदै छौ । यसमा तिमीले पुरुषार्थ गरेर फेरि सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ । तिमी पूज्य थियौ— राज्य गर्दथ्यौ फेरि पुजारी बनेका छौ । यही सम्भाउनु पर्छ नि । भगवान् हुनुहुन्छ बाबा । हामी उहाँका बच्चाहरू हौं भने परिवार भयौं नि । गाउँछन् पनि— तिमी माता-पिता हामी बालक तिम्रा.... त्यसैले परिवारका भयौं नि । अहिले बाबाबाट धेरै सुख मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी मेरो परिवारका हो । तर ड्रामा प्लान अनुसार रावण राज्यमा आए पछि तिमी दुःखमा आउँछौ अनि पुकार गर्छौ । यतिबेला तिमी एक्युरेट परिवारमा छौ । फेरि तिमीलाई भविष्यमा २१ जन्मको लागि वर्सा दिन्छु । यो वर्सा फेरि दैवी परिवारमा २१ जन्मसम्म कायम रहन्छ । दैवी परिवार सत्ययुगदेखि त्रेतायुगसम्म चल्यो । फेरि रावण राज्य भएपछि बिर्सिन्छौ— हामी दैवी परिवारका हौं । वाममार्गमा जानाले आसुरी परिवारका बन्छौ । ६३ जन्मसम्म सिँढी भर्दै आएका हो । यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ । जसलाई पनि तिमी सम्भाउन सक्छौ । वास्तवमा हामी देवी-देवता धर्मका हौं । सत्ययुग भन्दा पहिले थियो कलियुग । संगममा तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाइन्छ । बीचमा छ यो संगमयुग । तिमीलाई ब्राह्मण धर्मबाट फेरि दैवी धर्ममा ल्याइन्छ । सम्भाइन्छ— लक्ष्मी-नारायणले यो राज्य कसरी लिए ? त्यसभन्दा पहिले आसुरी राज्य थियो फेरि दैवी राज्य कहिले र कसरी भयो ? बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प संगममा आएर तिमीलाई ब्राह्मण, देवता र क्षत्रिय धर्ममा ल्याउँछु । यो हो भगवान्को परिवार । सबैले भन्छन्— गड फादर । तर बाबालाई चिन्न नसक्नाले अनाथ बनेका छन्, यसैले बाबा आउनुभएको छ— घोर अँध्यारोबाट उज्यालो बनाउन । अब स्वर्ग स्थापना भइरहेको छ । तिमी बच्चाहरू पढिरहेका छौ, दैवी गुण धारणा गरिरहेका छौ । यो पनि थाहा हुनुपर्छ— शिवजयन्ती मनाउँछौ, शिवजयन्ती पछि फेरि के हुन्छ ? अवश्य दैवी राज्यको जयन्ती भएको थियो नि । हेभनली गड फादर स्वर्गको स्थापना गर्न स्वर्गमा त आउनु हुन्न नि । भन्नुहुन्छ— म नर्क र स्वर्गको बीच संगममा आउँछु । शिवरात्रि भन्छन् नि । त्यसैले रातमा आउँछु । यो तिमी बच्चाहरूले बुझ्न सक्छौ । जसले बुझ्दछ, उसले अरूलाई पनि धारणा गराउँछ । बाबाको दिलमा पनि उही चढ्छ, जो मनसा वाचा कर्मणा सेवामा तत्पर रहन्छ । जति जति सेवा उति दिलमा चढ्छ । कोही अलराउण्ड कामदार हुन्छन् । सबै काम सिक्नुपर्छ । खाना पकाउनु, रोटी पकाउनु, भाँडा माइनु... यो पनि सेवा हो नि । बाबाको याद हो फस्ट । उहाँको यादबाटै विकर्म विनाश हुन्छ । यहाँको वर्सा मिलेको हो । वहाँ सर्वगुण सम्पन्न रहन्छन् । यथा राजा-

२०७२ चैत्र १२ शुक्रबार २५-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

रानी तथा प्रजा । दुःखको कुरा हुँदैन । यो समयमा सबै नर्कवासी छन् । सबैको भर्ने कला छ । फेरि अब चढ्ने कला हुन्छ । बाबाले सबैलाई दुःखबाट छुटाएर सुखमा लैजानुहुन्छ । त्यसैले बाबालाई मुक्तिदाता भनिन्छ । यहाँ तिमीलाई नशा रहन्छ— हामी बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं । लायक बनिरहेका छौं । लायक त उसलाई भनिन्छ, जसले अरूलाई राजाई पद पाउन लायक बनाउँछ । यो पनि बाबाले सम्भाउनुभएको छ— पढ्नेहरू त धेरै आउँछन् । यस्तो होइन— सबैले ८४ जन्म लिन्छन् । जसले अलिकति पढ्छ, ऊ ठिलो गरी आउँछ, जन्म पनि कम हुन्छ नि । कोही ८०, कोही ८२, को चाँडै आउँछ, को पछि आउँछ... सबै कुरा पढाइमा आधारित छ । साधारण प्रजा पछि आउँछन् । उनीहरूको ८४ जन्म हुन सक्दैन । पछि-पछि आउँदै रहन्छन् । जो बिलकुलै लास्टमा आउँछ, ऊ त्रेताको अन्त्यमा आएर जन्म लिन्छ । फेरि वाममार्गमा जान्छन् । तल भर्न शुरू हुन्छ । आत्माले कसरी ८४ जन्म लियो, त्यो यो सिँढीमा देखाइएको छ । यो गोला हो ड्रामाको रूपमा । जो पवित्र थिए, उनै अहिले पतित बनेका छन्, फेरि पावन देवता बन्छन् । बाबा जब आउनुहुन्छ, तब सबैको कल्याण हुन्छ । त्यसैले यसलाई कल्याणकारी युग भनिन्छ । बलिहारी बाबाको हो, जसले सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ । सत्ययुगमा सबैको कल्याण थियो, कुनै दुःख थिएन । यो त सम्भाउनुपर्छ— हामी, ईश्वरीय परिवार टाइपका हौं । ईश्वर सबैका पिता हुनुहुन्छ । यहाँ नै तिमी माता-पिता भनेर गाउँछौ । वहाँ त केवल पिता भनिन्छ । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई माता-पिता मिल्छन् । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाइन्छ । पिता रचयिता हुनुहुन्छ भने माता पनि हुनुहुन्छ । नत्र सृष्टि कसरी हुन्छ ? ईश्वर पिताले कसरी स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ ? यो कुरा न त भारतवासीले जान्दछन्, न बेलायतवासीले नै जान्दछन् । अहिले तिमी जान्दछौ— नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश अवश्य संगममा नै हुन्छ । अहिले तिमी संगममा छौ । अहिले बाबा सम्भाउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर । आत्माले याद गर्नु छ— परमपिता परमात्मालाई । आत्माहरू र परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... सुन्दर मिलन कहाँ हुन्छ ? सुन्दर मिलन अवश्य यहाँ नै हुन्छ । परमात्मा बाबा यहाँ आउनुहुन्छ, यसैलाई भनिन्छ कल्याणकारी सुन्दर मेला । जीवनमुक्तिको वर्सा सबैलाई दिनुहुन्छ । जीवनबन्धनबाट छुट्छन् । शान्तिधाममा त सबै जान्छन्, फेरि जब आउँछन् तब सतोप्रधान रहन्छन् । धर्म स्थापना गर्न आउँछन् । तल जब संख्या बढ्छ, अनि राजाईको लागि पुरुषार्थ गर्छन्, तबसम्म कुनै भगडा आदि हुँदैन । सतोप्रधानबाट जब रजोमा आउँछन् तब लडाईँ गर्न शुरू गर्छन् । पहिले सुख अनि दुःख । अब बिल्कुलै दुर्गतिमा परेका छन् । यो कलियुगी दुनियाँको विनाश, फेरि सत्ययुगी दुनियाँको स्थापना हुनु छ । विष्णुपुरीको स्थापना गर्दै हुनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा । जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ, उसले त्यही अनुसार विष्णुपुरीमा आएर प्रारब्ध भोग्छन् । यी बुझ्न योग्य धेरै राम्रा-राम्रा कुरा हुन् । यतिबेला तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ— हामी ईश्वरबाट भविष्य २१ जन्मको लागि वर्सा पाइरहेका छौं । जति पुरुषार्थ गरेर आफूलाई एक्यूरेट बनाउँछौ..... तिमीलाई एक्यूरेट बन्नु छ । घडी पनि लीभर र सलिन्डर हुन्छ नि । लीभर एकदम एक्यूरेट हुन्छ । बच्चाहरूमा पनि कति एक्यूरेट बन्छन् । कति इनएक्यूरेट बन्छन् भने पद पनि सानो पाउँछन् । पुरुषार्थ गरेर एक्यूरेट बन्नुपर्छ । अहिले सबै एक्यूरेट चल्दैनन् । पुरुषार्थ गराउने त एक बाबा नै हुनुहुन्छ । तकदिर बनाउने पुरुषार्थमा कमी छ, त्यसैले पद सानो पाउँछन् । श्रीमतमा नचल्ला, आसुरी गुण नछोड्नाले, योगमा नरहनाले यो सबै हुन्छ । योगमा रहेन

२०७२ चैत्र १२ शुक्रबार २५-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

भने फेरि त पण्डित जस्तै हुन्छ । योग कम छ, त्यसैले शिवबाबासँग प्यार रहँदैन । धारणा पनि कम हुन्छ, त्यो खुशी रहँदैन । अनुहार नै मुर्दाको जस्तो हुन्छ । तिम्रो अनुहार त सधैं हर्षित रहनुपर्छ, जस्तो देवताहरूको हुन्छ । बाबाले तिमीलाई कति वर्सा दिनुहुन्छ । कुनै गरिबको बच्चा धनवानकहाँ पुग्यो भने उसलाई कति खुशी हुन्छ । तिमी धेरै गरिब थियौ । अब बाबाले आफ्नो बनाउनु भएको छ त्यसैले खुशी हुनुपर्छ । हामी ईश्वरीय सम्प्रदायका बनेका छौं । तर तकदिरमा छैन भने त के गर्न सकिन्छ र ? पद भ्रष्ट हुन जान्छ । पटरानी (बडामहारानी) बन्दैनन् । बाबा आउनुहुन्छ नै पटरानी बनाउन । तिमी बच्चाहरूले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ- ब्रह्मा, विष्णु, शंकर तीनै शिवका बच्चाहरू हुन् । भारतवर्षलाई फेरि स्वर्ग बनाउनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा । शंकरद्वारा पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ, यहाँ थोरै बाँकी बन्छन् । प्रलय त हुँदैन, तर धेरै समाप्त हुन्छ त्यसैले प्रलय भए जस्तै हुन्छ । रात-दिनको फरक पर्न जान्छ । उनीहरू सबै मुक्तिधाममा जान्छन् । यो काम पतित-पावन बाबाको नै हो । बाबा भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानी बन । नत्र पुराना सम्बन्धीहरू याद आइरहन्छन् । छोडेका पनि छौ, फेरि पनि बुद्धि गइरहन्छ । नष्टोमोहा छैनन्, यसलाई व्यभिचारी याद भनिन्छ । सद्गति पाउन सक्दैनन् किनकि दुर्गति वालालाई याद गरिरहन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिक्कीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बापदादाको दिलमा चढ्नको लागि मनसा-वाचा-कर्मणा सेवा गर्नु छ । एक्यूरेट र अलराउण्डर बन्नु छ ।
- २) यस्तो देही-अभिमानी बन्नु छ, कुनै पनि पुराना सम्बन्धी याद नआओस् । आपसमा धेरै-धेरै रूहानी प्यार पूर्वक रहनु छ, मतभेदमा आउनु छैन ।

वरदान:- सधैं बाबाको सम्मुख रहेर खुशीको अनुभव गर्ने अथक र आलस्य रहित भव

कुनै पनि प्रकारको संस्कार वा स्वभावलाई परिवर्तन गर्नमा दिलशिकस्त हुनु वा अलबेलापन आउनु पनि थाक्नु हो, यसमा अथक बन । अथकको अर्थ हो जसमा आलस्य नहोस् । जो बच्चाहरू यस्तो आलस्य रहित हुन्छन् उनीहरू सधैं बाबाको सम्मुख रहेर खुशीको अनुभव गर्छन् । उनीहरूको मनमा कहिल्यै दुःखको लहर आउन सक्दैन त्यसैले सधैं सम्मुख बस र खुशीको अनुभव गर ।

स्लोगन:- सिद्धिस्वरूप बन्नको लागि हर संकल्पमा पुण्य र बोलीमा आशीर्वाद जम्मा गर्दै जाऊ ।